

[Anna Westergaard.]

kerne fra en bestemt Side. Vi har alle sammen stor Interesse for at forbedre Enkernes Forhold inden for det muliges Rammer. Det kan blot konstateres nu, at den Interesse, der fra denne bestemte Side har været vist, ikke har ført til andet end en beklagelig Forsinkelse af det Tidspunkt, paa hvilket de gamle Pensionister kunde faa deres Penge udbetalt.

Svagheden ved det foreliggende Lovforslag forekommer mig i øvrigt at være, at det praktiske Resultat for de enkelte er saa uensartet. En Del Pensionister faar kun meget smaa Tillæg, og nogle faar slet ingenting, men det er naturligvis efter det opstillede System uundgaeligt. Det maa fuldt ud erkendes, at hele Spørgsmaalet er af en yderst kompliceret Natur og teknisk set meget vanskeligt, og det skal ogsaa anerkendes, at den Løsning, Udvalget er kommet til, har store Fordele og i det hele taget er acceptabel.

Loven er efter min Opfattelse en Retfærdighedshandling, i alt Fald moralsk, over for de gamle Pensionister, og det er ogsaa meget glædeligt, at den har Virkning fra 1. April i Aar. Jeg kan maaske oplyse, at jeg er bekendt med, at man inden for Administrationen er langt inde i Beregningerne af disse Tillæg og meget ønsker at udbetale dem hurtigst muligt.

Jeg vil i øvrigt gerne til Lovforslaget gøre en enkelt Bemærkning; den er formodentlig og forhaabentlig kun af formel Natur. Den angaar § 1 og for saa vidt ogsaa § 2. § 1 indledes med: „Finansministeren bemyndiges til . . .“, og i § 2 staar der, at der „kan“ tilstaaes o. s. v. Dermed er det i Virkeligheden en Bemyndigelseslov for Finansministeren, og formelt skulde Ministeren altsaa kunne undlade i visse Tilfælde eller overhovedet at benytte sig af denne Lov enten for Helheden eller for enkelte Personer. Nu er det naturligvis Mening, at Loven skal anvendes og i fuld Udstrækning, og jeg har da heller ikke nogen som helst Mistanke til den nuværende Finansminister om, at han nærer onde Hensigter i den Henseende. Men hvorfor har man anvendt denne Form? Hvorfor skriver man ikke: „Der ydes Personer . . . Tillæg til Pensionen“. Det er utvivlsomt Rigsdagens og Regeringens Mening, at Tillæggene skal ydes. Denne Form har heller ikke hidtil været almindelig i Love af denne Art. Der staar i Betænkningen omtalt fire forskellige Love om Tillæg til Pensioner. Den ene er af 1919, og her anvendes Udtrykket „Pensionerne forhøjes“. Den anden er af

1920, og her bruges det samme Udtryk, altsaa de skal forhøjes. Den tredje er Loven af 1923, hvor der staar: „der tilstaaes“, „der ydes“, altsaa det skal ske. Kun i den sidste af de fire Love, nemlig Loven af 1925, anvendes Udtrykket: „kan der ydes“, men jeg har ogsaa det Indtryk, at denne Lov har et vist særligt Præg. Hertil kommer nu det foreliggende Lovforslag, hvor Bemyndigelsesformen er anvendt. Denne Formulering bør ikke blive Vane; den dækker ikke Lovens reelle Hensigt, som er, at de gamle Pensionister skal have disse Tillæg, det gaar jeg ud fra, og ud fra den Forudsætning, at den anvendte Ordlyd kun er formel, kan jeg paa Det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse ogsaa i dette høje Ting.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, der er givet Lovforslaget.

I Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Rytter skal jeg sige, at en Udbetaling før Jul desværre ikke er gennemførlig. Der er ganske rigtigt udført et meget stort Forarbejde fra Administrationens Side, jeg maa endda tilføje: med den Risiko, at noget af dette Forarbejde kunde have vist sig forgæves, eftersom det var tænkeligt, at Lovforslaget var blevet ændret; man har paa den Maade gennemregnet Pensionsbeløbene for adskillige Tusinde Pensionister, men Sagen er, at der er ca. 22 500 Pensionister i det hele, og der skal foretages en individuel Beregning for meget store Dele af dem, fordi de stammer fra forskellige Perioder og derfor oppebærer deres hidtidige Pensioner efter forskellige Love. Det er altsaa et meget kompliceret Apparat. Vi regner imidlertid med, at Udbetalingen kan være afsluttet i Løbet af Januar og Februar Maaned.

Det ærede Medlem Hr. Malchau rejste et Spørgsmaal vedrørende en Kvinde, der er blevet Enke efter en før 1. April i Aar pensioneret Tjenestemand, men hvis Mand, der altsaa var Pensionist den 1. April, efter dette Tidspunkt er afgaaet ved Døden. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at Enken saa skulde pensioneres efter den nye Tjenestemandsløvs Regler. Princippet er dette, at en Enkepension følger de Regler, som har været gældende for den tilsvarende Egenpension, simpelt hen fordi de begge er afledet af den samme Tjenestemandslønningsindtægt. Baade en Tjenestemand Pension til sin Tid og derefter hans Enkes Pension, hvis hans Hustru overlever ham, er afhængig af hans Stilling som Tjeneste-